

er klart, at den ogsaa bør være gjensidig. — Jeg skal slutte med at tillade mig at anbefale det høie Thing at fremme den foreliggende Sag, saalangt som den efter sit reelle Indhold kan og bør fremmes, med al mulig Hurtighed, og jeg tror, at det vilde være rigtigt, om man hurtigt og resolut gik til Gjennemførelsen af de Foranstaltninger, som jeg gjentagne Gange har nævnt som dem, om hvis Hensigtsmæssighed og Rigtighed der ikke er reist Tvivl, og derhos søgte at faastilaa, at Staten bør erhverve alle de Arealer, om hvis Anvendelse der kan blive Tale ved en endelig Gjennemførelse af Ordningen af Banegaardsforholdene i Kjøbenhavn.

Judenrigsministeren (Skel): Naar det ærede Medlem har fundet det rigtigt ved denne Leilighed at fremsætte Bebreidelser mod Regjeringen for Mangel paa Hensyntagen mod Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, tror jeg rigtignok, at denne Bestyldning er lidt vel let fremført. Naar det ærede Medlem saaledes beklagede sig over, at der ikke indrømmedes Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse nogen stor Indflydelse paa Havneforholdene, er denne Bebreidelse dog ganske besynderlig, da Kjøbenhavns Kommunalbestyrelses Indflydelse paa Havneforholdene udøves gennem Havneraadet, som jo væsentlig og for den langt overveiende Del bestaar af Kommunalbestyrelsens Medlemmer eller af Medlemmer, valgte af den. (Modsigelse af Scharling.) Ja, jeg beder om Forladelse, saaledes er det. Naar dernæst det ærede Medlem siger, at Regjeringen ikke har taget noget Hensyn til en Indstilling fra Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse om Anlægget af en Sporvei, saa er dette fuldstændig urigtigt. Sporveisanlægget er foretaget i fuldkommen Overensstemmelse med, hvad Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse har tilraadet, men Regjeringen har ikke fundet Anledning til at overlade Koncessionen til det Selskab, som Kommunalbestyrelsen udpegede, og det tror jeg heller ikke, der var nogen Anledning til. Der er nemlig Kommunalbestyrelsen gaaet udenfor sit Omraade; det er nemlig Regjeringens Sag at give Koncession til hvem, den vil. Iøvrigt tror jeg ikke, at dette er Stedet til at fortsætte Diskussionen om Forholdet mellem Regjeringen og Kommunalbestyrelsen, og det undrede mig, skal jeg tilstaa, at noget Saadant er kommet frem som Incidentspunkt her.

Scharling: Overfor hvad der fremkom fra den høitærede Minister skal jeg bemærke, at Havneraadet ingenlunde er enstydigt med Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, at der endog oftere har været sig Overensstemmelser

mellem Kommunalbestyrelsen og Havneraadet, og at det efter den Måde, hvorpaa Havneraadet er sammensat, ingenlunde er sagt, at de Medlemmer, som i sin Tid ere valgte af Kommunalbestyrelsen, netop i Diebliffet ere Medlemmer af Kommunalbestyrelsen og ere i Overensstemmelse med denne. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Sporveisanlægget skal jeg tillade mig at bemærke, at det dog virkelig har en reel Betydning, hvem denne Koncession overdrages, nemlig med Hensyn til Forbindelsen mellem de forskjellige Sporveie, thi det er det, som har Interesse, og netop det Spørgsmaal, der har foreligget, om det vilde være hensigtsmæssigt, om den ny Sporvei blev sat i Forbindelse med den ene eller den anden af de bestaaende Sporveie.

Saarstrup: Ja, jeg tror dog nok, at det ærede Medlem, som nu satte sig, har beregnet den Fordel, som Kjøbenhavns Kommune havde ved Handelen med Staten, temmelig knapt, men det haaber jeg, at ærede Medlemmer, som ere mere inde i de Sager, ville faae Leilighed til siden at paavise. Det er ganske vist, at det her foreliggende Forslag er af megen Betydning og stor Betydning, men det vilde efter min Mening ikke være godt, om dette Forslag ligesom ogsaa det Forslag, den høie Regjering har forelagt i det andet Thing, og som nu er noget forandret, skulde blive Lov. Naar man ser paa Lovforslagets første Paragrafer, forekommer det mærkværdigt, at der ikke findes noget fast Punkt angivet eller bestemt deri for Anlægget af en Banegaard, forinden man kommer til Hellerup eller Nørrebro Station. Det forekommer mig, at det er uheldigt, naar en Lov saaledes fastede en saa vigtig Sag ud fra den offentlige Forhandling, thi det vilde den jo blive, idet det foreliggende Forslag i sin Helhed overlader alt Væsentligt til Ministeriet, og det forekommer mig, at den høitærede Minister vilde komme i en meget stor Forlegenhed, for ikke at sige i en ulykke- lig Stilling, hvis man vedtog et saadant Forslag. Thi dermed vilde jo Sagen være næsten ude af den offentlige Forhandling, og Ministeren vilde blive bestormet med Andragender, hentede fra private og lokale Interesser, om at lægge Banegaarden saa hist, saa her, og tilmed er der jo ikke Tale om andet end en interimistisk Banegaard. Naar man ved Lov havde overladt til den høie Regjering at træffe Bestemmelse om, hvor Banegaarden skulde ligge, vilde Andragender komme ind i Masse; Nogle vilde muligvis have Banegaarden lagt paa Nørrefælled, Andre ved Sølvgaadens Forlængelse, atter Andre i Østre Anlæg og maaske Andre i